ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

โดย

นายมานนท์ ผสมสัตย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม

ภาควิชาจิตรกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา

โดย
นายมานนท์ ผสมสัตย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม
ภาควิชาจิตรกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE TRACE OF CIVILIZATION FROM MEANING OF TIME

By

Mr. Manon Pasomsat

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Painting

Department of Painting

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2011

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา” เสนอโดย นายมานนท์ ผสมสัตย์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

…….....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปานใจ ธารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ตั้งเจริญ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิน เบียดกลาง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วังบอน)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ธีระพิจิตร)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ตั้งเจริญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิน เบียดกลาง)

...../...../.....

50001206 : สาขาวิชาจิตรกรรม
คำสำคัญ : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา

มานนท์ ผสมสัตย์ : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศ. อิทธิพล ตั้งโฉลก, ผศ. พิชิต ตั้งเจริญ และ ผศ. นาวิน เบียดกลาง. 71 หน้า.

ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ในรูปแบบเหมือนจริง โดยการปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนัก บรรยากาศของสีจากความจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากการซึมซับและประจักษ์ทางความงาม รวมทั้งการรับรู้ถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาที่สะท้อนผ่านโบราณสถาน ปรากฏให้เห็นถึงซากปรักหักพัง รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวที่ผุกร่อน ร่องรอยของการแตกร้าว ลวดลายจำหลักจารึก บอกเล่าเรื่องราวทางคติความเชื่อต่างๆ ก่อเกิดคุณค่าและสุนทรียภาพทางสถาปัตยกรรมที่เงียบ นิ่งสงบราบเรียบ แผ่วเบา ตามความรู้สึกและมโนภาพที่เกิดขึ้น

นำมาเป็นแนวความคิดเพื่อแสดงออกถึงการแปรเปลี่ยนของโบราณสถานจากนัยของกาลเวลา ด้วยเทคนิควิธีการและรูปแบบเฉพาะตน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

50001206 : MAJOR : PAINTING
KEY WORD : THE TRACE OF CIVILIZATION FROM MEANING OF TIME
MANON PASOMSAT : THE TRACE OF CIVILIZATION FROM MEANING OF TIME. THESIS ADVISORS : PROF. ITIPOL THANGCHALOK, ASST. PROF. PICHIT TANGCHAROEN, AND ASST. PROF. NAWIN BIADKLANG. 71 pp.

The thesis topic “The Trace of Civilization from Meaning of Time “is a creation of two-dimensional painting in a realistic by adjusting the weights. Atmosphere of the color of truth in all dimensions to create a new perception. This has been inspired by and seemed to absorb the beauty. As well as recognize the state change of the times as reflected through the historic site. Appear in Ruins, shape, surface corrosion and Evidence of cracking. Engrave designs inscriptions tell the story of various religious beliefs. The value and aesthetics of architecture, tranquil, smooth , gently calm the feelings and concepts that occur.

The concept is show the transformation of the historic implications of the time. With techniques and their specific forms.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Department of Painting Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2011
Student's signature .....
Thesis Advisors' signature 1. ..... 2. ..... 3. .....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกขอกราบแทบเท้าในพระของคุณบิดา มารดา ผู้ซึ่งให้กำเนิดชีวิตข้าพเจ้า มอบความรักอันแสนอบอุ่น มอบดวงจิตที่บริสุทธิ์ และขอขอบคุณพี่สาวที่มอบโอกาสทางการศึกษาและกำลังใจที่มอบให้เสมอมา

ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ตั้งเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิน เบียดกลาง อาจารย์ที่ปรึกษาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจิตรกรรมทุกท่านที่ช่วยประสาทวิชาความรู้ ขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ แนะนำสนับสนุนจนผลงานการสร้างสรรค์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้เป็นคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่เมตตาให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้อผิดพลาดประการใดที่ปรากฏในศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าขอน้อมรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญภาพ ..... ฌ

บทที่

1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ 2

สมมุติฐานของการสร้างสรรค์ 3

ขอบเขตของการศึกษาและสร้างสรรค์ 3

ขั้นตอนของการศึกษาและสร้างสรรค์ 3

วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์ 5

แหล่งข้อมูล 5

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า 5

การเสนอผลงาน 5

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา 6

2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ 8

ข้อคิดเห็น ทัศนคติหรือความเชื่อ 8

อิทธิพลที่ได้รับจากโบราณสถาน 10

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม 11

3 การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์ 16

การดำเนินงานและขั้นตอนของการทำงาน 16

4 การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ 19

การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ 21

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก 22

การวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาการการสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก 22

การแก้ไขปัญหาและพัฒนาการการสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก 23

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

บทที่ หน้า
การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง 24
การวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาการการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง 24
การแก้ไขปัญหาและพัฒนาการการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง..... 25
รูปภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ 26
การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สาม 58
การวิเคราะห์ส่วนต่างๆทั่วไป 58
การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์ 60
การแก้ไขปัญหาจากการสร้างสรรค์ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์ 60
รูปภาพผลงานศิลปนิพนธ์..... 61
5 สรุป 69

บรรณานุกรม 70

ประวัติผู้วิจัย 71
มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์หนังสือ

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	อิทธิพลที่ได้รับจากโบราณสถาน	10
2	อิทธิพลที่ได้รับจากโบราณสถาน	11
3	อดีตกาล หมายเลข 22524	12
4	บึงบัว 3 2549	13
5	Ledger 1982	14
6	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 1	26
7	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 2	27
8	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 2	28
9	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 3	29
10	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 4	30
11	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 5	31
12	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 6	32
13	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 6	33
14	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 6	34
15	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 7	35
16	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 7	36
17	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 7	37
18	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 7	38
19	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 8	39
20	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 8	40
21	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 8	41
22	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 8	42
23	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 9 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 9	43
24	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 9 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 9	44
25	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 9 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 9	45
26	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 10	46
27	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 10	47

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วังท่าพระ

ภาพที่		หน้า
28	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 10	48
29	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 10	49
30	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 10	50
31	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 11 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 11.....	51
32	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 12 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 12.....	52
33	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 12 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 12	53
34	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 13 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 13.....	54
35	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 13 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 13	55
36	ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 13 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 13	56
37	ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 14 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 14.....	57
38	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 1.....	61
39	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 2.....	62
40	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 3.....	63
41	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 4.....	64
42	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 5.....	65
43	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 6.....	66
44	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 7.....	67
45	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 8.....	68

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

บทที่ 1
บทนำ

ปราสาทหินพิมายเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่และมีความสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย เป็นโบราณสถานที่บรรพชนสร้างขึ้นจากหิน มีความหนักแน่นและแข็งแกร่งถูกจัดเรียงวางเป็นโครงสร้างมีความงดงามทางสถาปัตยกรรม เพื่อใช้สำหรับประกอบพิธีกรรมทางศาสนาด้วยความเชื่อและความศรัทธา ซึ่งผ่านกาลเวลาอันแสนยาวนานมานับร้อยนับพันปี ก่อเกิดเป็นอารยธรรมยิ่งใหญ่และมีคุณค่า

โบราณสถานแห่งนี้ข้าพเจ้าเคยสัมผัสและมีความสนใจตั้งแต่วัยเยาว์ ได้ซึมซับคุณค่าทางสุนทรียภาพของปราสาทหินพิมายที่ค่อยๆ ประจักษ์ในด้านความงามอย่างเพิ่มพูนและได้รับรู้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

การวิจัยในหัวข้อ “ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา” (The Trace of Civilization from Meaning of Time) ฉบับนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอคุณค่าในประเด็นต่างๆ ของโบราณสถานแห่งนี้เป็นผลงานจิตรกรรมที่สร้างสรรค์จากอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในมุมมองของข้าพเจ้า

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ความสำคัญของเอกสารประกอบศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารประกอบศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา”(The Trace of Civilization from Meaning of Time) คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2554 ตามหลักสูตรการศึกษาปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นการศึกษาค้นคว้าเชิงสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์สาขาจิตรกรรม รวมทั้งเอกสารด้านวิชาการศิลปะ เพื่ออธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานจิตรกรรมตั้งแต่จุดเริ่มต้นของแนวความคิด ขั้นตอนของการสร้างสรรค์ และการแก้ไขปัญหาในผลงาน โดยเรียบเรียงขั้นตอนเป็นลำดับ เพื่อให้ผู้ศึกษาและผู้สนใจสามารถเข้าใจถึงแนวความคิดและวิธีการปฏิบัติอันเป็นสิ่งสำคัญที่จะสนับสนุนศิลปนิพนธ์ในภาคผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านำสาระสำคัญของโบราณสถานเป็นแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ที่เคยสัมผัสและมีความผูกพันมาตั้งแต่วัยเยาว์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โบราณสถานต่างๆ นั้นล้วนมีความสำคัญและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ปราสาทหินพิมายก็เป็นโบราณสถานเก่าแก่ที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากเป็นศาสนสถานที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาของอารยธรรมโบราณด้วยความเชื่อและความศรัทธาที่เป็นไปตามอุดมคติของผู้คนในสมัยนั้นๆ โบราณสถานแห่งนี้สร้างขึ้นจากหินที่มีความหนักแน่นและแข็งแกร่งจัดเรียงวางเชื่อมประสานต่อกันจนเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่อลังการตามจักรวาลคติและลวดลายจำหลักต่างๆ ปรากฏให้เห็นถึงความงดงามในการแสดงออกของมโนคติผ่านรูปร่าง รูปทรง และลวดลายเรื่องราวที่น่าสนใจ หากเรามองอย่างพิจารณาแล้วจะพบความหมายในเรื่องของกาลเวลาที่สะท้อนผ่านรูปร่าง รูปทรง สี พื้นผิวของโบราณสถาน

ข้าพเจ้าเติบโตและได้สัมผัสกับโบราณสถานแห่งนี้มาตั้งแต่วัยเยาว์ จึงได้ซึมซับคุณค่าทางสุนทรียภาพของปราสาทหินพิมายที่ค่อยๆ ประจักษ์ในด้านความงามอย่างเพิ่มพูนและได้รับรู้สังเกตเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างช้าๆ ก้อนหินน้อยใหญ่ถูกจำหลักด้วยลวดลายและเรื่องราวต่างๆ ตามความเชื่อที่ผ่านกาลเวลามาอย่างยาวนาน โบราณสถานแห่งนี้จึงค่อยๆ เสื่อมสภาพลง ไม่ว่าจะเป็นลวดลายจำหลักต่างๆ ที่เคยสมบูรณ์งดงามในอดีต ทั้งรูปร่าง รูปทรง พื้นผิวที่ผุกร่อนมีร่องรอยของการแตกร้าว และบรรยากาศของสีที่ดูเลือนรางเบาบางจางหายไปตามมโนภาพที่เกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นและตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของปราสาทหินพิมายในเรื่องของความเสื่อมสภาพของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม ความเลือนรางของภาพจำหลักหินที่เคยปรากฏลวดลายต่างๆ เป็นรูปทรงงดงาม หลงเหลือเพียงร่องรอยของความผุกร่อนเสื่อมสภาพลงตามการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลา มีความงามทางสถาปัตยกรรมและเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่ค่อยๆ เลือนรางจางหายไปจากความรู้สึกของผู้คนในสังคมปัจจุบัน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดทัศนคติที่มีต่อคุณค่าทางสุนทรียภาพของโบราณสถานโดยการกำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์ตามจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาโบราณสถานที่ยังปรากฏหลงเหลือให้เห็นถึงความงดงามยิ่งใหญ่ทางรูปร่างรูปทรงลวดลายจารึกต่างๆ อันเป็นรากฐานสำคัญทางสุนทรียภาพของสถาปัตยกรรม

2. ศึกษาสภาวะการเปลี่ยนแปลงของมิติแห่งกาลเวลาระหว่างอดีตกับปัจจุบัน

3. ถ่ายทอดความงามจากทัศนธาตุที่มาจากมโนภาพโดยการปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนักบรรยากาศของสีจากความจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่

4. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ ลักษณะแบบเหมือนจริง ประกอบไปด้วยเนื้อหาและความรู้สึกภายในซึ่งได้รับจากคุณค่าทางสุนทรียภาพของโบราณสถานสำคัญนี้

สมมุติฐานของการสร้างสรรค์

1. ค้นคว้าศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เวลาสถาปัตยกรรมที่ปรากฏและสุนทรียะซึ่งมีเวลาเป็นเงื่อนไขในอุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทหินพิมายอันเป็นโบราณสถานสำคัญของประเทศไทย

2. รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ที่มีรูปแบบเหมือนจริงโดยการปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนัก บรรยากาศของสีจากความจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่

3. เทคนิคสีอะคริลิคผสมดินสอไขเขียนลงบนผ้าใบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขอบเขตของการศึกษาและสร้างสรรค์

ขอบเขตของการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมประกอบด้วย เนื้อหา รูปแบบ และเทคนิควิธีการ ดังต่อไปนี้

เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ผสมผสานระหว่างทัศนะและความรู้สึกส่วนตัวกับเรื่องราวจากโบราณสถาน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เวลาสถาปัตยกรรมที่ปรากฏและสุนทรียะโดยมีเวลาเป็นเงื่อนไขในอุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทหินพิมายซึ่งเป็นโบราณสถานสำคัญของประเทศไทย

รูปแบบ เป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ที่มีรูปแบบเหมือนจริงโดยการปรับค่าน้ำหนักของความจริงทั้งหมดปรับเปลี่ยนเพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่

เทคนิควิธีการ สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้สีอะคริลิคผสมดินสอไขเขียนลงบนผ้าใบ

ขั้นตอนของการศึกษาและสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีความสนใจและได้รับแรงบันดาลใจจากการซึมซับและประจักษ์ทางความงาม รวมทั้งการรับรู้ถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาที่สะท้อนผ่านโบราณสถาน โดยข้าพเจ้าเริ่มต้นศึกษาที่อุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทหินพิมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลและเนื้อหาที่ตรงกับแนวความคิด ข้าพเจ้าเลือกแง่มุมในการนำเสนอโบราณสถานผ่านซากปรักหักพังโครงสร้างทาง

สถาปัตยกรรม แสงเงาที่ทอดผ่านและพื้นที่ว่าง แล้วบันทึกมุมมองรวมทั้งรายละเอียดต่างๆ ด้วยกล้องถ่ายภาพ จากนั้นทำการคัดเลือกภาพต้นแบบแล้วนำภาพที่ได้มาปรับค่าน้ำหนักและบรรยากาศของสีขึ้นมาใหม่ด้วยเทคนิคส่วนตัว

ในการนำเสนอผลงานข้าพเจ้าได้ลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลของปราสาทหินพิมาย

1.1 ค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือในหอสมุดเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของปราสาทหินพิมาย

1.2 เดินทางไปศึกษา ณ อุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทหินพิมาย เพื่อบันทึกภาพ

1.3 ศึกษาและจดบันทึกข้อมูลความเชื่อดั้งเดิมเกี่ยวกับปราสาทหินพิมายจากการพูดคุยกับชาวบ้านพื้นถิ่นพิมาย

2. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ เวลา โดยวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเรื่องของ เวลา ในแง่ปรัชญา

2.2 ศึกษาเรื่องของ เวลา ในแง่ฟิสิกส์

2.3 ศึกษาค้นคว้าสัมพันธภาพมิติของกาลเวลาระหว่างอดีตกับปัจจุบันเพื่อสร้างสุนทรียภาพ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันลิขสิทธิ์

2.4 ค้นคว้าข้อมูลผลงานศิลปินที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิดโดยครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาและรูปแบบ โดยค้นคว้าทดลองแสวงหาเทคนิคที่สอดคล้องต่อแนวความคิดและจุดมุ่งหมาย

3. การศึกษาครั้งนี้ข้าพเจ้าได้จัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้และสร้างสรรค์ดังนี้

3.1 รวบรวมข้อมูลแล้วนำมาสรุปประมวลความคิด เนื้อหาเอกภาพที่ชัดเจนในแนวความคิดจากข้อมูลต่างๆ ทางการศึกษาพร้อมทั้งทัศนคติตามความคิดของตนเอง เพื่อสร้างแบบร่างด้วยเทคนิคส่วนตัว

3.2 คัดเลือกภาพร่าง เพื่อนำมาขยายเป็นผลงานจริงโดยขนาดภาพขึ้นอยู่กับความเหมาะสมทางองค์ประกอบของผลงาน

3.3 นำข้อมูลภาพร่างและผลงานการสร้างสรรค์พร้อมทั้งเอกสารเข้าชั้นเรียนเพื่อตรวจแก้ไขและรับฟังคำแนะนำข้อวิจารณ์ผลงานโดยอาจารย์ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์ เพื่อการพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์ตามลำดับต่อไป

วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์

นำประสบการณ์ที่ได้รับจากการเดินทางไปศึกษาปราสาทหินพิมายมาเป็นแรงบันดาลใจ โดยรวบรวมข้อมูลเอกสารและข้อมูลจากภาพถ่ายมาสร้างภาพร่างด้วยเทคนิคส่วนตัว รวมทั้งคัดเลือกภาพร่าง เพื่อขยายเป็นผลงานจริง ถ่ายทอดความงามจากทัศนธาตุที่มาจากมโนภาพ โดยการปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนัก บรรยากาศของสีจากความจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับแนวความคิดและขนาดของผลงานจิตรกรรม

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ข้าพเจ้านำมาปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงานงานจิตรกรรมมีทั้งส่วนที่เป็นข้อมูลเอกสารและข้อมูลจากพื้นที่จริงดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า ณ อุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทหินพิมาย อันเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ของประเทศไทย
2. หนังสือวิชาการด้านศิลปะ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ภายในหอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร
3. เว็บไซต์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. สีอะคริลิค
2. พู่กัน
3. ดินสอไข
4. ผ้าใบ (Canvas)
5. กล้องถ่ายภาพ
6. ภาพถ่าย
7. กระดาษสำหรับร่างภาพผลงาน
8. ปากกา ดินสอ ยางลบ สมุดจดบันทึก
9. คอมพิวเตอร์

การเสนอผลงาน

1. เสนอผลงานทั้งหมด 8 ชิ้น และหนังสือวิทยานิพนธ์ 5เล่ม
2. เป็นผลงานทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริง

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อให้มีความเข้าใจในการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงขอนิยามคำศัพท์เฉพาะที่มีความหมายเกี่ยวกับศิลปะดังนี้

1. Aesthetic สุนทรียภาพ ภาวะที่เป็นศิลปะหรือมีความงาม ความรู้สึกถึงคุณค่าของสิ่งที่งาม ความเป็นระเบียบของเสียงและถ้อยคำที่ไพเราะ

2. Aesthetics สุนทรียศาสตร์ วิชาที่ว่าด้วยความนิยมความงาม ปรัชญาของศิลปะ

3. Dimension การสร้างระยะในภาพ โดยการแสดงความกว้าง ยาว ลึก

4. Realistic Art ศิลปะแบบเหมือนจริง

5. Inspiration แรงบันดาลใจการกระตุ้นหรือผลักดันที่เกิดขึ้นในใจ ทำให้เกิดความคิดหรือการกระทำเชิงสร้างสรรค์ อาจเกดขึ้นจากการกระตุ้นจากภายนอกหรือภายในใจเองก็ได้

6. Space พื้นที่ว่าง ช่องว่างสิ่งที่ขยายกว้างออกโดยไม่มีขอบเขต เป็นที่ซึ่งสิ่งทั้งปวงดำรงอยู่ ระยะห่างระหว่างรูปทรง ช่วงเวลาอวกาศ

7. Theme แนวเรื่อง เรื่องที่ใช้เป็นแนวทางในการทำงานศิลปะ เช่น เรื่องเกี่ยวกับสังคม เรื่องเกี่ยวกับศาสนา ฯลฯ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

8. Visual Artศิลปะที่รับรู้ในทางสายตา เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และงานสร้างสรรค์อื่นๆ ที่รับรู้ได้ด้วยตา

9. Visual Elements ทัศนธาตุ สิ่งที่เป็นปัจจัยของการมองเห็น ได้แก่ เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง รูปทรง สี และลักษณะพื้นผิว

10. Image จินตภาพ ภาพที่เกิดจากจินตนาการ ซึ่งอาจเป็นภาพที่ปรากฏในจิต หรือภาพที่แสดงออกแล้วเป็นรูปทรงในงานศิลปะ

11. Beauty ความงาม คุณลักษณะที่ดูเหมือนจะมีอยู่ในรูปทรง ในสี ในเสียง ในพฤติกรรม ฯลฯ ที่ให้ความพอใจในระดับสูงแก่ผู้รับรู้

12. Meaning ความหมาย สิ่งที่แสดงออกในงานศิลปะ อาจเป็นอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความงาม ฯลฯ

13. Imagination จินตนาการ การกระทำหรือพลังอำนาจของจิต ซึ่งสร้างรูปที่มิได้มีปรากฏให้เห็น

14. Element ธาตุส่วนประกอบมูลฐานของวัตถุสิ่งของแต่ละชนิดรวมทั้งสิ่งที่เป็นนามธรรมด้วย

15. Feeling ความรู้สึก ความรู้ตัวที่เกิดจากการอินทรียสัมผัส ความสะเทือนใจ ความหวั่นไหวของอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากความเห็นใจ สงสาร ฯลฯ

16. Content เนื้อหา สิ่งแสดงออกในงานศิลปะ ความหมาย สาระ

17. Concept แนวความคิด ความคิด มโนคติ ที่รวมสิ่งที่มีลักษณะเชื่อมโยงกัน โดยจำพวกหรือชนิดเข้าด้วยกัน มโนภาพ มโนมติ

18. Composition of Art วิชา หรือทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างรูปทรงในงานทัศนศิลป์

19. Unity เอกภาพ สภาพที่เป็นอันหนึ่งอันเดียว ความสอดคล้องกลมกลืนกัน การประสานกันหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ เพื่อสร้างผลรวมอันเป็นอันหนึ่งอันเดียวที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้

20. Emotion อารมณ์ จิตที่ถูกรบกวนหรือกระตุ้น ความรู้สึกยินดี เศร้าโศก เกลียดกลัว ตื่นเต้น ฯลฯ รู้สึกที่ถูกเร้าด้วยความพอใจ ความเจ็บปวด ฯลฯ ในระดับที่รุนแรง อารมณ์สะเทือนใจ

21. Symbol สัญลักษณ์ ลักษณะของสิ่งหนึ่งที่ถูกกำหนดหรือเป็นที่นิยมกัน ให้ใช้หมายความถึงอีกสิ่งหนึ่ง

22. Form รูปแบบ ส่วนที่เป็นรูปธรรมในงานศิลปะ

23. Perspective วิธีเขียนภาพของวัตถุให้มองเห็นว่ามีระยะใกล้ไกล

24. Style ลักษณะพิเศษของการแสดงออกในงานศิลปะ มีทั้งแบบอย่างของแต่ละสกุลและแบบอย่างของแต่ละบุคคล

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

25. Personal Style ลักษณะพิเศษของการแสดงออกในงานศิลปะของศิลปินแต่ละคน

26. Plane พื้นผิวที่แบนราบ แผ่นราบ

27. Shade ให้น้ำหนักอ่อนแก่ของสีดำหรือสีอื่นลงในภาพ เพื่อแสดงปริมาตรของวัตถุด้วยแสงและเงาส่วนมากจะแรเป็นเส้นด้วยดินสอหรือปากกา แร แปลว่า เขียน หรือขีดเป็นเส้น ถ้าใช้สีชอล์ก หรือสีน้ำ มักจะใช้ว่า ลงเงา

28. Drawing การเขียนด้วยเส้น รวมทั้งการแรเงา การเขียนหรือการแรเงาเป็นแผ่นด้วยเครื่องมืออย่างอื่น ถ้าใช้สีสีเดียวก็จัดเป็นวาดเส้น

29. Perception การรู้ในวัตถุสิ่งของหรือเหตุการณ์โดยผ่านประสาทสัมผัส การกำหนดรู้ การกำหนดหมาย

30. Creation การทำให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น การสร้างสิ่งที่เป็นต้นแบบขึ้น การกระทำที่ตรงข้ามกับการเลียนแบบ

บทที่ 2
การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ข้อคิดเห็น ทัศนคติ หรือความเชื่อ

จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าพบว่าตนเองมีความสนใจและได้รับแรงบันดาลใจจากการซึมซับและการประจักษ์ทางสุนทรียภาพ ที่สามารถรับรู้ได้ถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาที่สะท้อนผ่านโบราณสถาน โดยข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาที่อุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทหินพิมายเพื่อให้ได้ข้อมูลและเนื้อหาที่ตรงกับแนวความคิด ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกแง่มุมในการนำเสนอโบราณสถานผ่านโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่เลือกสรรมุมมองที่แสดงให้เห็นส่วนโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่หลงเหลือเพียงซากปรักหักพังและปรากฏแสงและเงาที่ทอดผ่านประสานไปกับพื้นที่ว่าง สื่อนัยยะแห่งกาลเวลาจากความรู้สึกภายใน

ข้าพเจ้ามีความประทับใจในสุนทรียภาพของโบราณสถาน เกิดความซึมซับในคุณค่าทางสุนทรียภาพของปราสาทหินพิมายที่ค่อยๆ ประจักษ์ในด้านความงามอย่างเพิ่มพูน ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่ ร่องรอยการแตกร้าวผุกร่อนของพื้นผิว และได้รับรู้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่เกิดขึ้น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างช้าๆ ก้อนหินน้อยใหญ่ถูกจำหลักด้วยลวดลายและเรื่องราวต่างๆ ตามความเชื่อที่ผ่านกาลเวลามาอย่างยาวนาน โบราณสถานแห่งนี้จึงค่อยๆ เสื่อมสภาพลง ไม่ว่าจะเป็นลวดลายจำหลักต่างๆ ที่เคยสมบูรณ์งดงามในอดีต ทั้งรูปร่าง รูปทรง พื้นผิวที่ผุกร่อนมีร่องรอยของการแตกร้าว และบรรยากาศของสีที่ดูเลือนรางเบาบางจางหายไปตามมโนภาพที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าจึงเริ่มถ่ายภาพเพื่อบันทึกมุมมองต่างๆ ที่ประทับใจภายในโบราณสถาน

ข้าพเจ้าตระหนักถึงเห็นว่าปราสาทหินพิมายมีความเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะความเสื่อมสภาพของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม และการลบเลือนของภาพจำหลักหินที่ปรากฏลวดลายต่างๆ เป็นรูปทรงงดงามที่หลงเหลือเพียงพื้นผิวที่มีร่องรอยของความผุกร่อนเสื่อมสภาพลงตามการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาส่งผลให้ความงามทางสถาปัตยกรรมและเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่ค่อยๆ เลือนรางจางหายไปจากความรู้สึกของผู้คนในสังคมปัจจุบัน

จอห์น ดิวอี (John Dewey) นักปรัชญาชาวอเมริกัน มีความเห็นว่าศิลปะคือประสบการณ์ (Art Experience) ประสบการณ์คือการมีชีวิตสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิกิริยากับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ซึ่งเป็นประสบการณ์ เรามีประสบการณ์มากมายใน

ชีวิตประจำวัน แต่เป็นประสบการณ์ธรรมดา ไม่มีแก่นสาร เราลืมมันได้ง่าย แต่บางครั้งเรามีประสบการณ์ที่สำคัญน่าพอใจเป็นพิเศษ เราจะจำประสบการณ์นั้นได้อย่างฝังใจ แบบนี้เรียกประสบการณ์แท้ ประสบการณ์แท้นั้นมีระเบียบ มีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนมีความหมาย มีความสำคัญ มีอารมณ์ที่เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วประสบการณ์นั้น (ชลูด นิ่มเสมอ, 2547:13)

ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค์เป็นมูลฐานสำคัญที่จะต้องกล่าวถึงก่อนสิ่งอื่น เพราะศิลปะ คือ การสร้างสรรค์ในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง ศิลปะไม่ใช่การลอกเลียนแบบ ไม่ว่าสิ่งที่ลอกเลียนนั้นจะเป็นธรรมชาติ ความคิดหรือตัวอย่างของผู้อื่น งานศิลปะแบบรูปธรรมหรือแบบเหมือนจริงเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นในโลกโดยอาศัยรูปทรงจากของจริงในธรรมชาติเป็นจุดบันดาลใจ สิ่งใหม่นี้ก็คือ ความคิดหรือจินตนาการ อารมณ์ความรู้สึก หรือความงามที่เป็นทัศนะส่วนตัวของศิลปิน สิ่งใหม่นี้ก็คือ รูปทรงของธรรมชาติที่ผสมกับบุคลิกภาพของศิลปินแล้ว หรือรูปทรงของธรรมชาติที่แปรเปลี่ยนไปตามจุดหมายในการแสดงออกของศิลปินแล้ว งานสร้างสรรค์จึงเป็นงานต้นแบบ ไม่ซ้ำแบบของใคร ไม่ซ้ำแบบธรรมชาติ ไม่ซ้ำแม้แต่แบบของตนเอง เป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะตัวหรือแสดงบุคลิกภาพของศิลปิน (ชลูด นิ่มเสมอ, 2547 : 274)

เนื้อหาที่เป็นผลจากการผสมผสานระหว่างศิลปินกับเรื่อง ในกรณีนี้ศิลปินจะนำเสนอความเห็นส่วนตัว หรือผสมความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปในเรื่อง เป็นการผสมกันระหว่างรูปลักษณะของเรื่องกับจินตนาการของศิลปิน หรือเป็นการแปลความหมายของเรื่องตามทัศนะของศิลปิน การสร้างงานในลักษณะนี้ รูปทรงจะทำหน้าที่เพื่อตัวมันเองพร้อมๆ กับทำหน้าที่ให้กับเรื่องด้วย ทำให้รูปทรง เรื่อง และเนื้อหา มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น ขอยกตัวอย่างเนื้อหาที่เป็นความงามจากเรื่องที่เป็นผู้หญิงสวยอีกคน แต่คราวนี้ศิลปินได้ผสมความรู้สึกนึกคิดของตัวเองเข้าไปในเรื่องด้วย เขาจะดัดแปลงเพิ่มเติมรูปทรงของแบบให้งามไปตามทัศนะของเขา และใช้ทัศนธาตุซึ่งเป็นองค์ประกอบของรูปทรงให้สอดคล้องกับความงามของเรื่อง (ชลูด นิ่มเสมอ, 2547 : 23)

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 ให้คำนิยามว่าเวลาคือชั่วขณะความยาวนานที่มีอยู่หรือเป็นอยู่ โดยนิยมกำหนดขึ้นเป็นครู่ คราว วัน เดือน ปี เป็นต้น

เวลาในมุมมองหนึ่งของไอแซก นิวตัน กล่าวว่า เวลาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานหนึ่งของจักรวาลให้เหตุการณ์ต่าง ๆ ดำเนินอยู่ในนั้น และอีกมุมมองหนึ่งซึ่งเป็นแนวคิดของอิมมานูเอล คานต์และกอตฟรีด ไลบ์นิซ กล่าวว่า เวลาเป็นสิ่งสมมุติเช่นเดียวกับพื้นที่และตัวเลขมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นลำดับ แต่ไม่ได้หมายความว่าเวลากับเหตุการณ์เหล่านั้นจะรวมอยู่ด้วยกัน

กอตฟรีดไลบ์นิซเชื่อว่าเวลากับพื้นที่เป็นเพียงสิ่งสมมุติเท่านั้นซึ่งเราใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวเรา

นักบุญออกุสตินแห่งฮิปโป ผู้เป็นนักเทววิทยาอันมีชื่อเสียงในคริสตวรรษที่ 5 กล่าวไว้ว่า เขารู้ว่าเวลาคืออะไรจวบจนกระทั่งมีคนมาถาม และจากนั้นก็จะไม่สามารถหาคำมาบรรยายได้ เพราะว่าเรารับรู้เวลาทางจิตวิทยา (พอล เดวีส์)

เมื่อประมาณ 500 ปี ก่อนคริสตกาลเฮราคลิตัส (Heraclitus) นักปรัชญาชาวกรีก กล่าวว่า ทุกสิ่งไหลไปเรื่อย ๆ ไม่มีสิ่งใดเที่ยงแท้ ทุกสิ่งทุกอย่างไหลไปตามทางไม่มีสิ่งใดคงที่

จริงๆ แล้วเราไม่เคยได้สังเกตการผ่านไปของเวลา สิ่งที่เราสังเกตก็คือ สถานะในภายหลังของโลกมีความแตกต่างไปจากสถานะก่อนๆ ที่เรายังคงจำได้ ความจริงที่เราจำอดีตไม่ใช่อนาคตเป็นการสังเกตความไม่สมมาตรของเวลา หาใช่การสังเกตการผ่านไปของเวลาแต่อย่างใดมีเพียงแต่ผู้สังเกตที่มีจิตสำนึกที่รู้สึกถึงการไหลของเวลา

อิทธิพลที่ได้รับจากโบราณสถาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 1 อิทธิพลที่ได้รับจากโบราณสถาน

ภาพที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากโบราณสถาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดทัศนคติที่มีต่อคุณค่าทางสุนทรียภาพของโบราณสถานโดยการกำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์และศึกษาค้นคว้าในด้านข้อมูลที่เกี่ยวโยงและสร้างแรงบันดาลใจทางด้านความคิด ดังต่อไปนี้

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปินไทยหลายๆ ท่าน ในเรื่องของแนวความคิดเทคนิควิธีการ ที่ใช้ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า คือ ศิลปะแบบเหมือนจริง (Realistic Art) หรือบางครั้งเรียกผลงานลักษณะแบบนี้ว่า รูปธรรม (Realism)

ศิลปะแบบเหมือนจริงคือ งานศิลปะที่ศิลปินถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ตามสภาวะจริง ความเป็นจริงของสิ่งนั้น

รูปธรรมในทางศิลปะ หมายถึง งานศิลปะที่แสดงด้วยรูปทรงที่เหมือนหรือคล้ายของจริงในธรรมชาติ หรือใช้รูปทรงเหล่านั้นเป็นสื่อในการแสดงออก แต่อาจดัดแปลงหรือจัดระเบียบเสียใหม่ให้สอดคล้องกับความคิดของศิลปิน (ชลูด นิ่มเสมอ, 2547:1)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 3 ชื่อผลงาน : อดีตกาลหมายเลข 2 2524

ศิลปิน : ไพรวัลย์ ดาเกลี้ยง

เทคนิค : สีอะคริลิคบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของ ไพรวัลย์ ดาเกลี้ยง ต้องการที่จะแสดงออกในเรื่อง ความสุข สงบ ร่มเย็น โดยผ่านการถ่ายทอดจากภาพเขียนเหมือนจริง ในหัวข้อต่างๆไม่ว่าจะเป็นทิวทัศน์ ภาพคนเหมือน หรือหุ่นนิ่ง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการสะท้อนบุคลิกภาพของศิลปินเอง ซึ่งโดยธรรมชาติในตัวของมนุษย์จะมีธรรมชาติทั้งร้อนและเย็น แล้วแต่ว่าใครจะมีตัวไหนเด่นออกมา ซึ่งศิลปินปรารถนาจะให้คนดูภาพเขียนเกิดความสุข สงบ เย็น ตลอดไปซึ่งผลงานชิ้นนี้ศิลปินต้องการถ่ายทอดเรื่องของกาลเวลาโดยผ่านโบราณสถาน

ภาพที่ 4 ชื่อผลงาน : บึงบัว 3 2549

ศิลปิน : พิชิต ตั้งเจริญ

เทคนิค :สีน้ำมันบนผ้าใบขนาด90 x 120 ซม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ผลงานของ พิชิต ตั้งเจริญ สร้างสรรค์งานจิตรกรรมแบบเหมือนจริงแฝงนัยยะ นำเสนอถึงความเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติ โดยนำเอาภาวะที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันมาสอดแทรกมุมมองอาศัยกระบวนการที่จูงใจสร้างผลงาน ต่อการมองเหมือนการมองการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติในมิติของตนเอง เช่น การใช้พื้นที่ของสีที่ดูลวงตาว่า จะเป็นพื้นหรืออากาศ และมีการจัดภาพที่ดูเว้าแหว่งขาดหาย ภาพจะไม่แสดงความครบถ้วนเต็มภาพ แสดงบริเวณสีขาวที่ว่างเปล่า เพื่อสร้างแรงจูงใจดังกล่าว ที่นำให้เข้าใจถึงสาระสำคัญของธรรมชาติ

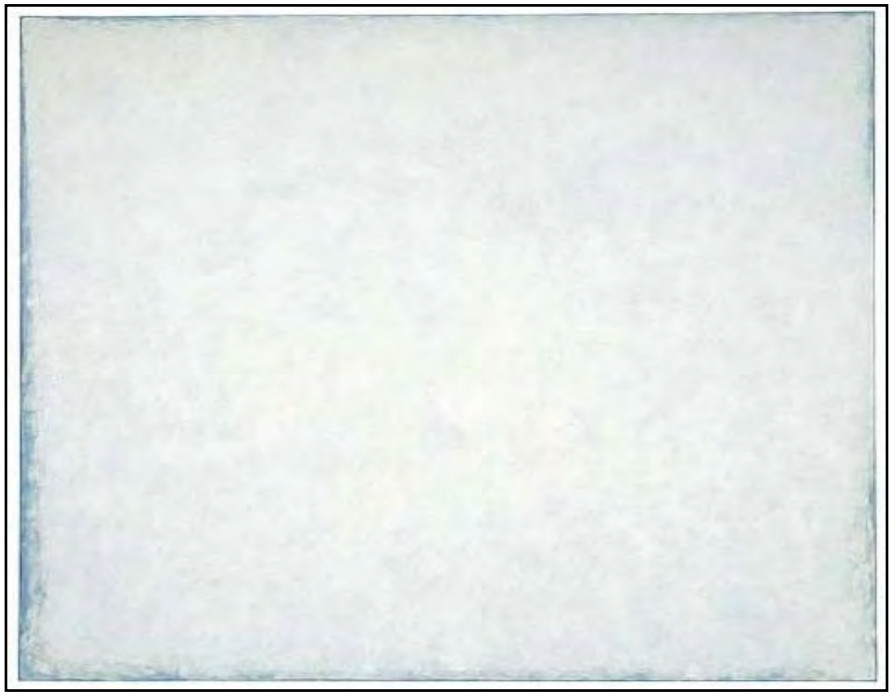

ภาพที่ 5 Title : Ledger 1982

Artist:Robert Ryman

Technique:Enamel, acrylic and Metal; 76.2 x 71.1 mm;

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

Robert Ryman มีชื่อเสียงจากการที่เป็นผู้ผสมผสานลัทธิ Abstract Expressionism กับ Minimalism โดย Ryman เป็นผู้นำในจิตรกรรมแบบ American Abstract Painting จากผลงาน “White” เขาสร้างผลงานโดยให้ความสำคัญกับความสว่าง วัสดุ และพื้นผิวของผลงาน ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงขอบเขตของการสร้างผลงานในสมัยนั้นไป เขาได้ลดเนื้อหาของภาพ โดยใส่ใจรายละเอียดเพิ่มเติมแทน ซึ่งปกติเป็นส่วนรอง และความหมายของภาพก็กลายเป็น การแสดงออกของการสร้างสรรค์ทางปัญญาและทางกายภาพ

Ryman เข้าศึกษาที่ Tennessee Polytechnic ในปี ค.ศ. 1948-1949 และ George Peabody College for Teachers ใน Nashville จนถึงปี 1950 ต่อมาในปี 1952 เขาได้ย้ายไปที่ New York City เพื่อไปเป็นภัณฑารักษ์ที่ Museum of Modern Art ซึ่งการเป็นภัณฑารักษ์ ทำให้เขาประสบปัญหาสำคัญในการหาขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของเขา เขาเริ่มต้นจากการรวบรวมวัสดุที่แตกต่างกันมาผสมผสานกัน ลองผิดลองถูกไปเรื่อยๆ จน Ryman ค้นพบ ความหลากหลายของ Visual Effect ซึ่งทำให้เขาหมกมุ่นในการสร้างสรรค์ Ledger ผลงานผืนผ้าใบสี่เหลี่ยมจัตุรัสเคลือบ Pigmented Shellac (Enamel) ในเวลาต่อมาผลงานชิ้นนี้ถูกซ่อมแซมในช่วงปลาย

คริสตทศวรรษ ที่ 1950s และ ความขาวที่เป็นเอกลักษณ์นี้ก็โดดเด่นเป็นที่สนใจช่วงกลางคริสตทศวรรษ ที่ 1960s

จากการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ผลงานของศิลปินทั้งสามท่านนั้น ข้าพเจ้าได้นำลักษณะของสิ่งต่างๆ มาผสมผสานเข้ากับผลงานของข้าพเจ้า เพื่อให้เกิดเป็นความรู้ความเข้าใจและเป็นการพัฒนาผลงานให้ได้อารมณ์ความรู้สึกแห่งสุนทรียภาพตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3
การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ากำหนดเรื่องราวที่มาของแนวความคิดด้วยการทำภาพร่างโดยการบันทึกภาพโบราณสถานที่มีมุมมองของแสงและเงาที่ทอดผ่านสถาปัตยกรรมและซากปรักหักพังที่ถูกทิ้งร้าง จากนั้นทำการบันทึกภาพในมุมมองบริเวณที่มีพื้นที่ว่างอยู่ด้วย แล้วนำภาพที่บันทึกได้มาคัดเลือกทำภาพร่างด้วยกระบวนการทางคอมพิวเตอร์เพื่อปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนัก บรรยากาศของสีจากความจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ได้อารมณ์ความรู้สึกตามแนวความคิดก่อนที่จะนำไปขยายใช้ในการปฏิบัติผลงานจริง

การดำเนินงานและขั้นตอนของการทำงาน

ในการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้กำหนดการดำเนินงานและขั้นตอนของการทำงานตามหัวข้อวิจัยเรื่อง “ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา” ซึ่งได้วางแผนการปฏิบัติงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไว้ดังนี้

1. รูปแบบ

การศึกษาด้านรูปแบบ ลักษณะและหน้าที่ของทัศนธาตุที่ประกอบกันเป็นรูปทรงและรูปลักษณ์ เพื่อแสดงลักษณะเฉพาะของการศึกษาและสร้างสรรค์ตามรายละเอียดดังนี้

1.1 สีมีลักษณะรูปแบบและหน้าที่ ดังนี้

สีถือว่าเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญและมีบทบาทหน้าที่ในการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกในผลงานจิตรกรรมมากที่สุด ซึ่งสีมีลักษณะพิเศษอยู่สามประการ คือ

1.1.1 ความเป็นสี (Hue) หมายความว่า สีนั้นเป็นสีอะไร เช่น แดง เหลือง น้ำเงิน เขียว ม่วง ส้ม ฯลฯ ตามวงจรสี

1.1.2 น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าผสมสีขาวเข้าไปในสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือ มีน้ำหนักอ่อนลงนั่นเอง ดังนั้นถ้าเพิ่มสีขาวขึ้นเป็นลำดับจะได้ค่าของสีหรือน้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่ไปจนถึงอ่อนที่สุดนั่นเอง

1.1.3 ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสี ซึ่งเป็นสีที่ถูกผสมด้วยสีดำจะทำให้สีนั้นหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์ของสีนั้นก็จะลดลง

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ปฏิเสธความเป็นสีทิ้งไปจากแนวความคิดที่เป็นทัศนะส่วนตนว่า เพราะทุกสรรพสิ่งเมื่อผ่านเวลาอันยาวนานสีสัน ความทรงจำเรื่องราวต่างๆ ล้วนเบาบางซีดจางไปตามกาลเวลา ดังนั้นสีสันสิ่งต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งไม่เที่ยง ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงสร้างทัศนธาตุในลักษณะเฉพาะตัว โดยการปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนักและบรรยากาศของสีจากความเป็นจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่ รวมทั้งการลดค่าน้ำหนักของสีให้อ่อนจางลง เพื่อให้สัมพันธ์กับความรู้สึกและแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความเปลี่ยนแปลงของโบราณสถาน ซึ่งอาศัยกระบวนการที่มีแรงจูงใจต่อการมองเห็นมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยบรรยากาศของสีทั้งหมดในผลงานจิตรกรรมชุดนี้ไม่ได้เป็นไปตามความเป็นจริงแต่เป็นการปรับเปลี่ยนสีให้ดูซีดจาง เลือนราง เบาบางกว่าความเป็นจริงเหมือนการมองเห็นและรับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถาน

1.2 เส้น (Line) เป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งของทัศนศิลป์ทุกๆ แขนง เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างหลักที่สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้เส้นเกิดจากจุดที่ต่อกันในทางยาวหรือเกิดจากร่องรอยของจุดที่ถูกแรงแรงหนึ่งผลักดันให้เคลื่อนที่ไป (ชลูด นิ่มเสมอ, 2531 : 30)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

เส้นเป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของสิ่งของ ขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนัก และขอบเขตของสี (ชลูด นิ่มเสมอ, 2531 : 31)

เส้นที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้านั้นมีเส้นขั้นต้นที่เป็นพื้นฐาน อยู่ 3 ลักษณะ คือ เส้นตรง เส้นโค้งและเส้นหยัก นำมาประกอบกันประสานกลายเป็นเส้นที่มีความหลากหลายดังที่ปรากฏในผลงานจิตรกรรมเพื่อสร้างรูปทรงที่เป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม

1.3 รูปทรง (Form) คือ ส่วนที่เป็นรูปธรรมในงานศิลปะ รูปทรงเป็นสิ่งสำคัญที่สื่อความหมายจากศิลปินสู่ผู้ดูงานศิลปะ โดยเฉพาะในผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งตรงกันข้ามกับที่ว่าง รูปร่างที่มีโครงสร้าง มีความหมาย บางครั้งรูปทรงมีความหมายรวมไปถึงรูปทรงย่อยๆ แต่ละรูปที่รวมกันอยู่ในผลงานทัศนศิลป์

สำหรับรูปทรงในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ข้าพเจ้าสร้างรูปทรงของสถาปัตยกรรมในโบราณสถานขึ้นจากมุมมองต่างๆ

1.4 น้ำหนัก (Tone) คือ ค่าของความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ หรือการระบายสี เพื่อให้เกิดเป็นความอ่อนแก่ของสีเดียว หรือหลายสี รวมทั้งบริเวณที่มีสีขาว สีเทา และสีดำ ที่มีระดับความเข้มต่างๆ ดังนั้นน้ำหนักของการสร้างสรรค์ผลงาน

จิตรกรรมในชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือกปรับระดับค่าน้ำหนักที่มีความอ่อนบางเพื่อสื่อถึงนัยของกาลเวลาตามทัศนะส่วนตน

1.5 ที่ว่าง (Space) ในงานศิลปะ คือสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วให้มีลักษณะและมิติตามที่ศิลปินต้องการ ที่ว่างจึงเป็นทัศนธาตุที่ถือได้ว่ามีบทบาทและมีความสำคัญมากในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ดังนั้นในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าจึงกำหนดพื้นที่ว่างในภาพให้มีความสัมพันธ์กับรูปทรงของสถาปัตยกรรมและทัศนธาตุอื่นๆ

1.6 พื้นผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวที่เป็นลักษณะของพื้นผิวลวงตาขึ้นมา เพื่อแสดงถึงความเก่าแก่ของผนังหินที่ผุกร่อนบางเพียงส่วนของผลงานจิตรกรรม

2. เนื้อหา

เนื้อหา คือ ความหมายของงานศิลปะที่แปลความหมายผ่านการแสดงออกสู่รูปทรงทางศิลปะ ในผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าเนื้อหาเป็นเรื่อง สุนทรียภาพของโบราณสถาน โดยมีแนวเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่ผ่านกาลเวลาที่ยาวนาน โดยมีเรื่อง แนวเรื่องและรูปทรงประสานในทิศทางเดียวกันอย่างมีเอกภาพ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

3. เทคนิค

เทคนิคนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการแสดงออกในงานศิลปะ ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการแสดงออกทั้งเรื่องราวและเนื้อหา เกี่ยวกับสุนทรียภาพของโบราณสถานและการรับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่ผ่านกาลเวลาอันยาวนาน

ข้าพเจ้าใช้เทคนิคระบายสีอะครีลิกลงบนผ้าใบ โดยใช้ลักษณะพิเศษของสีอะครีลิกที่มีความโปร่งอ่อนบางมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ได้ผลงานมีลักษณะเบาบางตามที่ต้องการ ซึ่งขั้นตอนแรกข้าพเจ้ารองพื้นบรรยากาศของภาพทั้งหมดด้วยน้ำหนักสีเทาอ่อน จากนั้นเริ่มร่างภาพผลงานด้วยน้ำหนักสีเทาที่เข้มมาอีกระดับหนึ่งรวมทั้งบริเวณส่วนที่เป็นเงาด้วยเช่นกัน ต่อจากนั้นลงน้ำหนักเทาอ่อนที่สุดลงบริเวณในส่วนที่เป็นแสงสว่าง ขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในแต่ละชิ้นคือการวาดเส้นด้วยดินสอไขสีขาวลงไปทั่วทั้งภาพเพื่อสร้างน้ำหนักของภาพให้ดูสว่างขึ้นจนสีที่ระบายลงไปในขั้นตอนแรกดูสว่างขึ้นรวมทั้งมีความซีดจาง เลือนราง เบาบางกว่าความเป็นจริง

บทที่ 4
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลที่มีอยู่ดังกล่าวมาวิเคราะห์ โดยประมวลกับแนวความคิดเพื่อกำหนดเนื้อหาที่เป็นสาระในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม คือความประทับใจในสุนทรียภาพของโบราณสถานปราสาทหินพิมาย ความซาบซึ้งในด้านความงามที่แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่ พื้นผิวมีร่องรอยของการแตกร้าวผุกร่อนและได้รับรู้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่เกิดขึ้น ตั้งแต่ผลงานอดีตจนถึงปัจจุบันอย่างช้าๆ ก้อนหินน้อยใหญ่ถูกจำหลักด้วยลวดลายและเรื่องราวต่างๆ ตามความเชื่อที่ผ่านกาลเวลามาอย่างยาวนาน ความเสื่อมสภาพเริ่มปรากฏให้เห็น ไม่ว่าจะเป็นลวดลายจำหลักต่างๆ ที่เคยสมบูรณ์งดงามในอดีต ทั้งรูปร่าง รูปทรง พื้นผิวที่ผุกร่อนมีร่องรอยของการแตกร้าว และบรรยากาศของสีที่ดูเลือนรางเบาบางจางหายไปตามมโนภาพและทัศนะส่วนตน

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ ข้าพเจ้านำเสนอประเด็นในเรื่อง สภาวะการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาโดยใช้โบราณสถานเป็นสื่อ ซึ่งมีที่มาจากทัศนะส่วนตน ประกอบด้วย เรื่อง (Subject) แนวเรื่อง (Theme) เนื้อหา (Content) ที่นำมาสร้างสรรค์ผลงาน เส้น (Line) สี (Color) น้ำหนัก (Tone) รูปทรง (Form) พื้นผิว (Texture) ที่ว่าง (Space) ของผลงาน แยกออกได้ดังนี้

1. เรื่อง (Subject) เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าสรรหามาเป็นจุดเริ่มต้น เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยใช้รูปทรงของปราสาทหินพิมาย ซึ่งเป็นโบราณสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย

2. แนวเรื่อง (Theme) นั้น เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบนามธรรมทางศิลปะที่เน้นแนวความคิด (Concept) ของข้าพเจ้า ทั้งนี้แนวเรื่องที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้านำเสนอเกี่ยวกับนัยของกาลเวลาและสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถาน

3. เนื้อหา (Content) คือ ความหมายที่มีอยู่ในผลงานศิลปะเป็นการแสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ (Artistic Form) ซึ่งเนื้อหานั้นประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ เนื้อหาภายในและเนื้อหาภายนอก ดังนี้

3.1 เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาทางรูปทรงที่เกิดจากการแสดงออกทางกายภาพ โดยสร้างทัศนธาตุที่ประสานกันอย่างมีเอกภาพในรูปทรง

3.2 เนื้อหาภายนอก เป็นเนื้อหาที่มีผลสืบเนื่องมาจากเนื้อหาภายใน เป็นความหมายของเรื่องและแนวเรื่องที่แปลออกมาเป็นรูปทรง เป็นเนื้อหาทางเรื่องราวหรือในทางสัญลักษณ์

เนื้อหาในงานการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ สามารถสรุปได้ว่า เนื้อหาภายนอกนั้นแสดงถึงสุนทรียภาพ ถึงความงดงามยิ่งใหญ่อลังการของปราสาทหินพิมาย ส่วนเนื้อหาภายในนั้นต้องการแสดงถึงสภาวะของการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่ผ่านกาลเวลามาอย่างยาวนาน

4. เส้น (Line) เป็นทัศนธาตุที่ข้าพเจ้านำมาเป็นจุดเริ่มต้น เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยการนำเส้นต่างๆ มาประกอบกัน ได้แก่ เส้นตั้ง เส้นนอน เส้นเฉียง เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นหยัก มาร้อยเรียงประกอบกัน เพื่อสร้างเส้นนำสายตาประกอบเป็นทัศนียภาพจนเกิดเป็นภาพโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นส่วนประกอบต่างๆ ของปราสาทหินพิมายในมุมมองต่างๆ ที่มีความยิ่งใหญ่งดงาม

5. สี (Color) การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ปฏิเสธความเป็นสีทึ้งไปจากแนวความคิดที่เป็นทัศนะส่วนตนที่ข้าพเจ้ารับรู้ได้ถึงทุกสรรพสิ่ง เมื่อผ่านเวลาอันยาวนาน สีสัน ความทรงจำ ตลอดจนเรื่องราวต่างๆ ล้วนเบาบางซีดจางไปตามกาลเวลา ดังนั้นสีสันต่างๆ ล้วนเป็นอนัตตาทั้งสิ้น การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า ชุดนี้ข้าพเจ้าจึงสร้างทัศนธาตุในลักษณะเฉพาะตัว โดยการปรับปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนักและบรรยากาศของสีจากความเป็นจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่ รวมทั้งการลดค่าน้ำหนักของสีให้อ่อนจางลง เพื่อให้สัมพันธ์กับความรู้สึกและแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานซึ่งอาศัยกระบวนการที่มีแรงจูงใจต่อการมองเห็นมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยบรรยากาศของสีทั้งหมดในผลงานจิตรกรรมชุดนี้ไม่ได้เป็นไปตามความเป็นจริงแต่เป็นการปรับเปลี่ยนสีให้ดูซีดจาง เลือนราง เบาบางกว่าความเป็นจริงเหมือนการมองเห็นและรับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงของปราสาทหินพิมาย

6. น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone) น้ำหนัก คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ ซึ่งน้ำหนักของงานจิตรกรรมในชุดนี้ ข้าพเจ้าเลือกปรับระดับค่าน้ำหนักที่มีความอ่อนบาง เพื่อสื่อถึงนัยของกาลเวลาตามทัศนะส่วนตน

7. รูปทรง (Form) คือ สิ่งที่ปรากฏในผลงานจิตรกรรมที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งเป็นส่วนที่สร้างขึ้นจากการประสานกันของทัศนธาตุต่างๆ ได้แก่ เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา

ที่ว่าง รวมทั้งลักษณะพื้นผิวดังนั้นผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าจึงเลือกรูปทรงที่เป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถาน เศษซากปรักหักพังต่างๆ มาสร้างสรรค์ผลงาน

8. ลักษณะพื้นผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะของพื้นผิวได้ 2 ลักษณะ คือ

8.1 ลักษณะพื้นผิวจริง สามารถสัมผัสจับต้องได้และรับรู้ได้ถึงลักษณะของพื้นผิวนั้นจริงๆ

8.2 ลักษณะของพื้นผิวลวงตา คือเมื่อเรามองดูแล้วจะรู้สึกและรับรู้ได้ถึงลักษณะของพื้นผิวนั้นๆ แต่เมื่อสัมผัสจับต้องแล้วกลับไม่รู้สึกถึงลักษณะของพื้นผิวนั้นๆ

ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวที่เป็นลักษณะของพื้นผิวลวงตาขึ้นมาเพื่อแสดงถึงความเก่าแก่ของผนังหินที่ผุกร่อนเพียงบางส่วนของผลงานจิตรกรรม

9. ที่ว่าง (Space) ในผลงานศิลปะที่ว่างล้วนเป็นที่ถูกกำหนดไว้แล้วให้มีลักษณะและมิติตามที่ศิลปินต้องการ ข้าพเจ้ากำหนดพื้นที่ว่างในภาพให้มีความสัมพันธ์กับรูปทรงของสถาปัตยกรรมและทัศนธาตุต่างๆ

9.1 ลักษณะของที่ว่างในผลงานศิลปะมีดังนี้ คือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

9.1.1 ที่ว่างจริงและที่ว่างลวงตา ที่ว่างจริงจะปรากฏอยู่ในงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรม ส่วนที่ว่างลวงตาจะปรากฏในงานจิตรกรรมงานภาพพิมพ์

9.1.2 ที่ว่างแบบ 2 มิติ คือ ที่ว่างที่กำหนดความกว้างกับความยาว

9.1.3 ที่ว่างแบบ 3 มิติ คือ ที่ว่างที่กำหนดความกว้าง ความยาว และความลึก

9.1.4 ที่ว่างที่เป็นกลาง คือ ที่ว่างบนแผ่นกระดาษหรือผ้าใบ

สำหรับที่ว่างในผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าชุดนี้เป็นที่ว่างลวงตา ซึ่งกำหนดความลึกด้วยเทคนิควิธีทางจิตรกรรม เส้น น้ำหนักของแสงและเงา ที่ถูกกำหนดด้วยระนาบต่างๆ ลวงตาเป็นพื้นที่ว่าง

การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การดำเนินงานศึกษาและสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อให้เข้าถึงจุดหมายแห่งความคิดและมีความเป็นเอกภาพมากที่สุดทั้งทางด้านรูปแบบ เนื้อหา เทคนิควิธีการ อีกทั้งการพัฒนาความคิดที่ข้าพเจ้านำเสนอตลอดช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติงานตั้งแต่ระยะแรก ถึงระยะสุดท้ายของการศึกษาและสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ซึ่งแยกออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก คือผลงานช่วงก่อนเสนอหัวข้อศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าเริ่มศึกษาโบราณสถานจนเกิดความซึมซับในคุณค่าทางสุนทรียภาพของปราสาทหินพิมายที่ค่อยๆ ประจักษ์ในด้านความงามอย่างเพิ่มพูน ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่ ร่องรอยการแตกร้าวผุกร่อนของพื้นผิว และได้รับรู้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถานที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างช้าๆ ก้อนหินน้อยใหญ่ถูกจำหลักด้วยลวดลายและเรื่องราวต่างๆ ตามความเชื่อที่ผ่านกาลเวลามาอย่างยาวนาน โบราณสถานแห่งนี้จึงค่อยๆ เสื่อมสภาพลง

ดังนั้นผลงานในช่วงนี้ข้าพเจ้าจึงนำเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับความไม่เที่ยงของทุกสรรพสิ่งผ่านโบราณสถาน โดยเลือกสรรมุมมองที่ปรากฏความงามร่องรอยการแตกหัก ดับสลายของโบราณสถานซึ่งเป็นไปตามสภาวะการแปรเปลี่ยนของกาลเวลา ซากปรักหักพัง ร่องรอยการผุกร่อนที่เสื่อมสลายนั้น สะท้อนให้เห็นถึงแก่นสาระที่เป็นสัจธรรมในความไม่เที่ยงของทุกสรรพสิ่งซึ่งเป็นไปตามพุทธปรัชญา ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ จึงเป็นการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสะท้อนถึงร่องรอยเศษซากปรักหักพังที่เสื่อมสลายไปตามกาลเวลา ผ่านรูปทรงช่วงจังหวะของแสงและเงาในโบราณสถาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาการ การสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก

เนื้อหาแนวความคิด

ผลงานในระยะแรกยังไม่ค่อยมีความชัดเจนในเรื่องของเนื้อหาและแนวความคิดของการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งผลงานในระยะแรกนี้ข้าพเจ้าพยายามที่จะปรับเนื้อหาและแนวความคิดให้แคบลง เพื่อที่จะให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของข้าพเจ้ามากที่สุด

รูปแบบและเทคนิควิธีการ

ผลงานในระยะแรกพบปัญหาทั้งทางด้านรูปแบบและเทคนิควิธีการ ทำให้ผลงานในช่วงนี้ขาดมิติของภาพและปัญหาเกี่ยวกับการปล่อยพื้นที่ว่างที่ไม่สัมพันธ์กับรายละเอียด ในเรื่องขององค์ประกอบยังคงมุมมองในลักษณะเหมือนจริงแต่ไม่ได้เน้นรายละเอียดของน้ำหนักมากนักแต่จะให้ความสำคัญในช่วงจังหวะแสงเงาและปล่อยพื้นที่ว่างของภาพค่อนข้างมาก ดังนี้

1. ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยรูปแบบที่เหมือนจริง แต่ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนให้เต็มพื้นที่ของภาพทั้งหมด โดยข้าพเจ้าเลือกเขียนเพียงบางส่วนของภาพ เพื่อปล่อยพื้นที่ว่างมีส่วนร่วมกับรายละเอียดของผลงานทำให้ภาพขาดรายละเอียดและค่าน้ำหนักอ่อนแก่ภายในผลงาน

2. สำหรับการจัดองค์ประกอบข้าพเจ้าเลือกมุมมองแบบเหมือนจริงโดยที่เน้นเฉพาะรายละเอียดของแสงและเงาที่มาตกกระทบกับโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถาน

3. ด้านเทคนิคข้าพเจ้าใช้วิธีการวาดเส้น (Drawing) ด้วยปากกาหมึกสีดำ เพราะฉะนั้นผลงานในระยะนี้จึงเป็นผลงานที่มีความบางเบาซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด แต่ปรากฏว่าผลงานที่ได้กลับมีเพียงแค่ความแบนราบเรียบไม่มีระยะของภาพ

การแก้ไขปัญหาและพัฒนาการ การสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก

เนื้อหาแนวความคิด

เนื่องจากแนวความคิดของการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้ยังไม่ค่อยมีความชัดเจน ข้าพเจ้าจึงได้เดินทางกลับไปศึกษาที่ปราสาทหินพิมายอีกครั้ง โดยใช้ระยะเวลาศึกษา 1 สัปดาห์ เริ่มต้นจากการทำภาพร่างผลงาน เพื่อบันทึกอารมณ์ความรู้สึกที่สัมผัสได้ จากนั้นได้ใช้กล้องถ่ายภาพบันทึกมุมมองต่างๆ ที่สนใจ เมื่อได้ภาพร่างผลงานและภาพถ่ายของโบราณสถานในมุมมองต่างๆ แล้ว ข้าพเจ้านำข้อมูลทั้งสองส่วนมาวิเคราะห์เพื่อสรุปเนื้อหาแนวความคิดที่ต้องการศึกษาอย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รูปแบบและเทคนิควิธีการ

วิธีการแก้ไขรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้ ข้าพเจ้าพยายามที่จะกำหนดรูปแบบโดยวิธีการใช้มุมมองแบบเหมือนจริง แต่ไม่ได้เน้นรายละเอียดของระดับค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาเป็นเพียงการเขียนระนาบที่แบนราบไม่ค่อยมีน้ำหนักแสงเงาที่ชัดเจน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้พยายามสร้างสรรค์ผลงานให้มีจังหวะของแสงและเงาที่ทอดผ่านโบราณสถาน โดยปล่อยพื้นที่ว่างของภาพเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบและเทคนิควิธีการดังนี้

1. การสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าเลือกรูปแบบเหมือนจริงในการสร้างสรรค์ผลงาน แต่ได้พยายามปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของภาพให้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขน้ำหนักอ่อนแก่ของภาพให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นในบริเวณส่วนที่ต้องการเน้นให้เป็นจุดเด่นส่วนองค์ประกอบโดยรอบยังคงเป็นระนาบเรียบแบน

2. เทคนิควิธีการข้าพเจ้าเลือกใช้การวาดเส้น (Drawing) ด้วยปากกาหมึกสีดำบนผ้าใบสีขาว ซึ่งข้าพเจ้าพยายามควบคุมน้ำหนักของหมึกสีดำ เพื่อให้ภาพผลงานมีความอ่อนแก่ของน้ำหนักแสงเงามากยิ่งขึ้น

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่ 2 คือ ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ (Terminal Project) ซึ่งข้าพเจ้าได้นำความรู้สึกจากความเปลี่ยนแปลงในมิติแห่งกาลเวลาจากสภาวะการแปรเปลี่ยนของโบราณสถานอันเป็นสัจธรรมของทุกสรรพสิ่ง เกิดเป็นความรู้สึกเงียบ นิ่งสงบ ราบเรียบ แผ่วเบา จากมโนภาพที่ดูราวกับว่าโบราณสถานแห่งนี้ซึ่งปรากฏให้เห็น ซากปรักหักพัง ร่องรอยการจำหลัก จารึกบอกเล่าเรื่องราวทางคติความเชื่อต่างๆ ที่มีคุณค่าทางความงามจากอดีตผ่านปราสาทหินที่ดูเหมือนกำลังรางเลือนเบาบางค่อยๆ จางหายไปตามกาลเวลา มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมที่สะท้อนการแปรเปลี่ยนของโบราณสถานซึ่งเป็นไปตามสัจธรรมในเงื่อนไขของกาลเวลา

การวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาการ การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง

เนื้อหาแนวความคิด

ผลงานในระยะที่สองทั้งข้าพเจ้าได้สำรวจความรู้สึกของตนเองจนได้เนื้อหาและแนวความคิดที่ตรงกับความรู้สึกภายในที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อสารมากยิ่งขึ้น แต่ยังมีประเด็นบางอย่างที่ยังดูแล้วยังไม่ค่อยชัดเจน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รูปแบบและเทคนิควิธีการ

รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง ข้าพเจ้าเลือกใช้มุมมองแบบเหมือนจริงซึ่งยังคงน้ำหนักขาวดำอยู่

1. รูปแบบของผลงานเป็นมุมมองและการจัดองค์ประกอบของภาพแบบเหมือนจริง รวมทั้งผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นเกิดการซ้ำในด้านของมุมมอง

2. ทัศนธาตุในผลงานมีน้ำหนักของแสงและเงาบางเบาเกินไป

3. เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคการวาดเส้น (Drawing) ด้วยปากกาหมึกสีดำบนผ้าใบสีขาว ซึ่งมีความคงทนแต่ทำให้น้ำหนักของภาพดูแข็งกระด้างการเกลี่ยน้ำหนักแสงเงาทำได้ค่อนข้างยากไม่เป็นไปตามต้องการ

4. เนื่องจากผลงานมีความบางเบาและพื้นที่ของความขาวสว่างทั้งภาพ ดังนั้นผลงานจึงอาจจะเปื้อนได้ง่าย

การแก้ไขปัญหาและพัฒนาการ การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง

เนื้อหาแนวความคิด

วิธีการแก้ไขปัญหาทางด้านเนื้อหาและแนวความคิด ข้าพเจ้าได้พิจารณาคิดทบทวนความรู้สึกของตนเองอีกครั้งแล้วเขียนแยกออกมาเป็นประเด็นต่างๆ พบว่าข้าพเจ้ามีความต้องการนำเสนอสองประเด็น คือ

1. การถ่ายทอดคุณค่าทางความงามของโบราณสถาน

2. การรับรู้ในสัจธรรมที่เกิดจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลา ซึ่งมีที่มาจากการศึกษาเฝ้าสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ตามทัศนะส่วนตน

รูปแบบและเทคนิควิธีการ

การแก้ไขปัญหารูปแบบและเทคนิควิธีการของการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สอง ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการวาดเส้น (Drawing) ที่แตกต่างไปจากเดิม ดังนั้นผลงานของข้าพเจ้าในช่วงนี้จึงมีความเบาของน้ำหนักและมีความจางของสีด้วยรูปแบบที่นำเสนอมุมมองของโบราณสถานและพื้นที่ว่างดังนี้

1. การแก้ไขปัญหาด้านรูปแบบ ข้าพเจ้าพยายามสรรหามุมมองใหม่โดยที่ให้โครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานมีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

2. ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการวาดเส้น (Drawing) ด้วย Graphitone ซึ่งสามารถควบคุมน้ำหนักได้ง่ายกว่า ดังนั้นภาพที่ได้จึงมีน้ำหนักของแสงและเงาที่ดูนุ่มนวลกว่าโดยที่น้ำหนักยังคงแลดูเบาบาง

3. ปัญหาของทัศนธาตุด้านน้ำหนักแสงเงาได้พยายามปรับเปลี่ยนให้ดูชัดเจนขึ้นโดยการใช้ Graphitone เพิ่มน้ำหนักแสงและเงามากขึ้น

4. หลังจากที่สร้างสรรค์ผลงานสำเร็จแล้วเพื่อป้องกันผลงานเปื้อนข้าพเจ้าใช้วิธีการเก็บรักษาผลงานโดยใช้สเปรย์เคลือบด้านโดยการเคลือบผลงานบางๆ

รูปภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 6 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 1

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 7 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 : นัยของกาลเวลา หมายเลข2

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 8 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 : นัยของกาลเวลา หมายเลข2

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 9 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 3

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 10 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 4

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

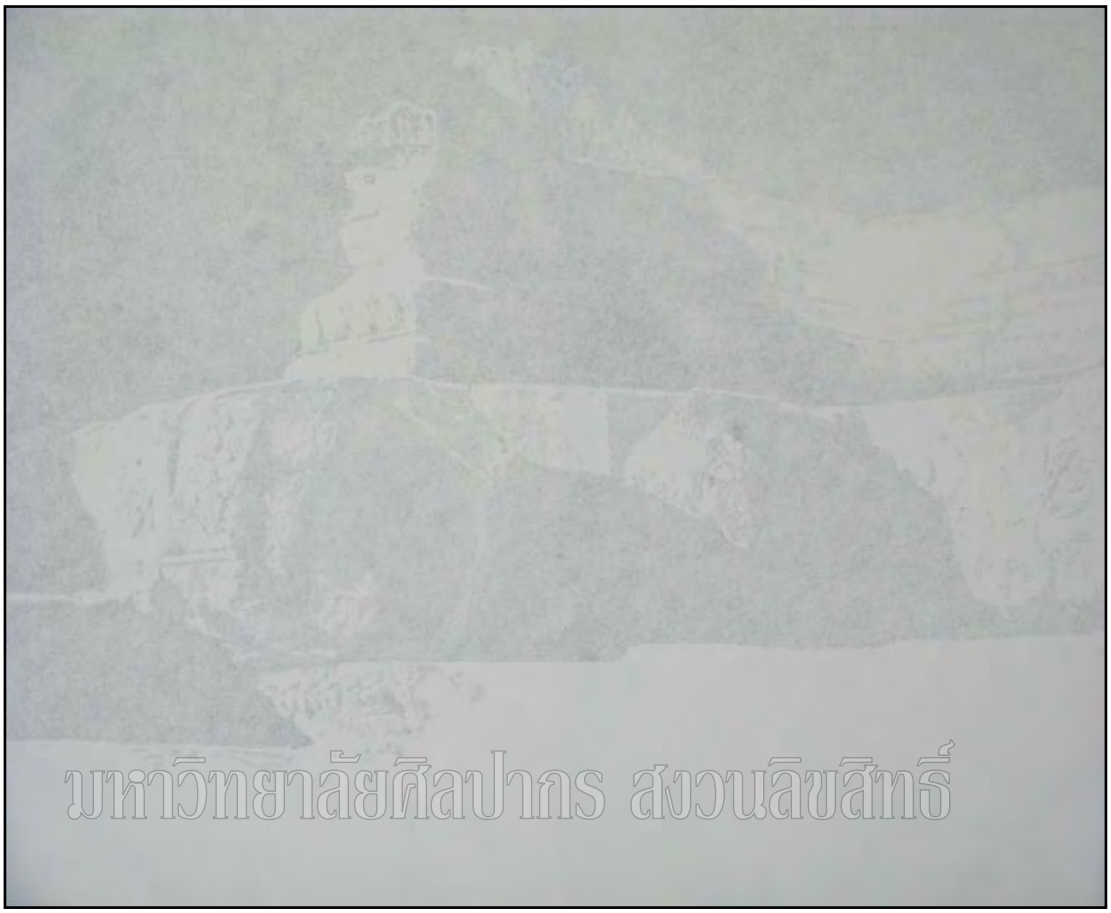
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 11 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 5

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

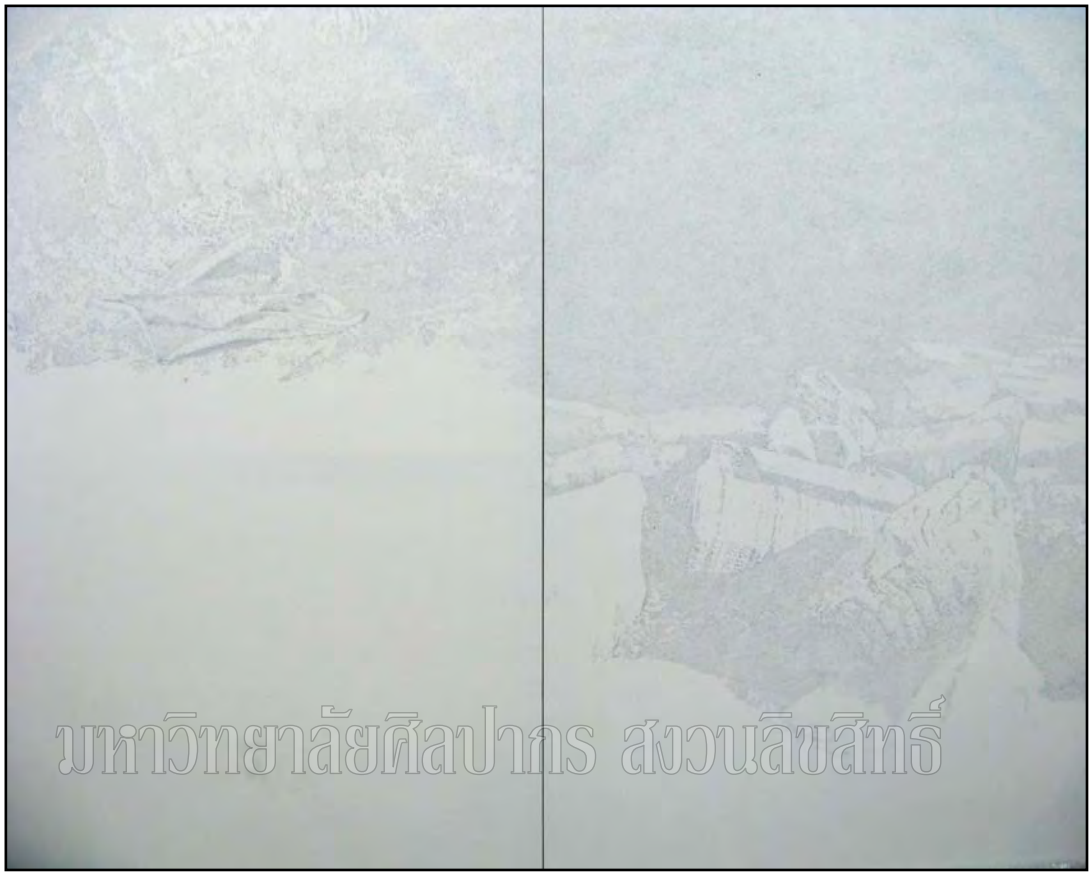
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 12 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 6

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

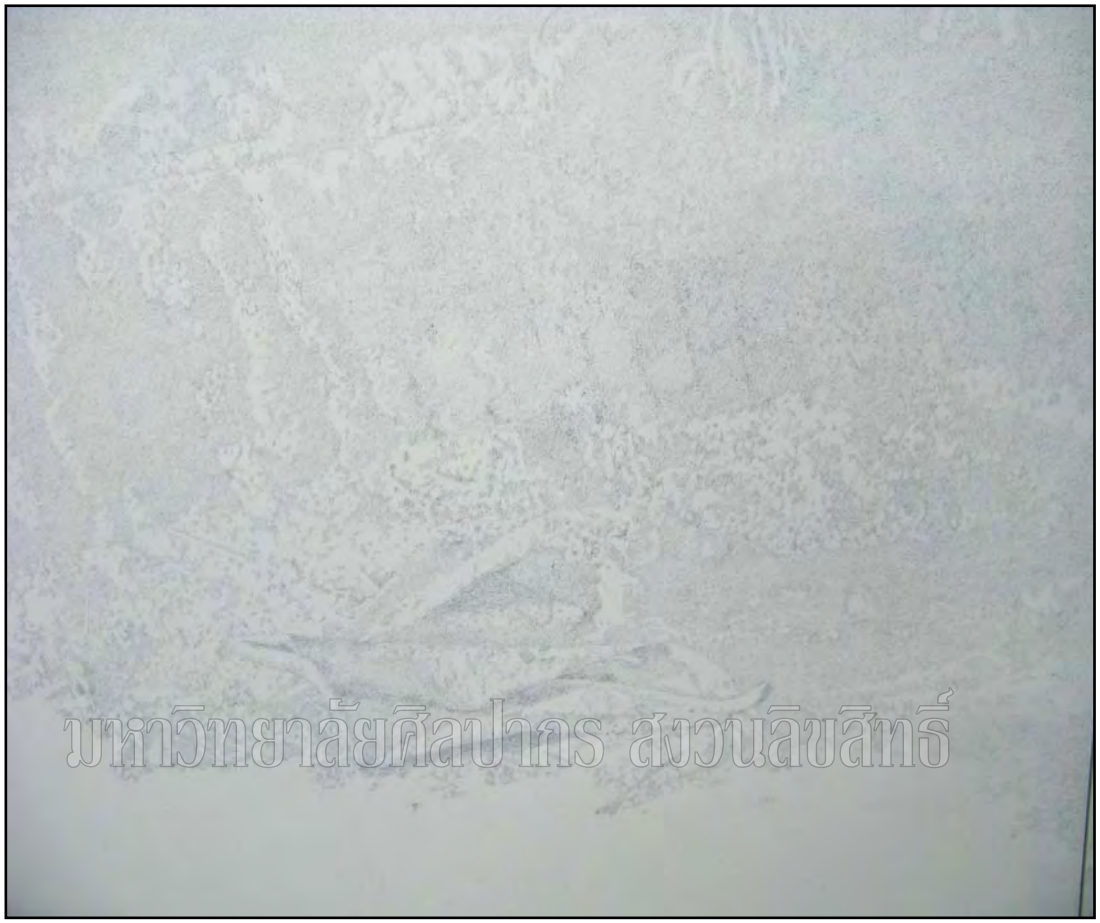
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 13 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 6
เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ
ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 14 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 6

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 15 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 7

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 16 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 7

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 17ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 7

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 18 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข7

เทคนิค วาดเส้นด้วยปากกาหมึกดำบนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 19 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 8

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 20 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 8

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

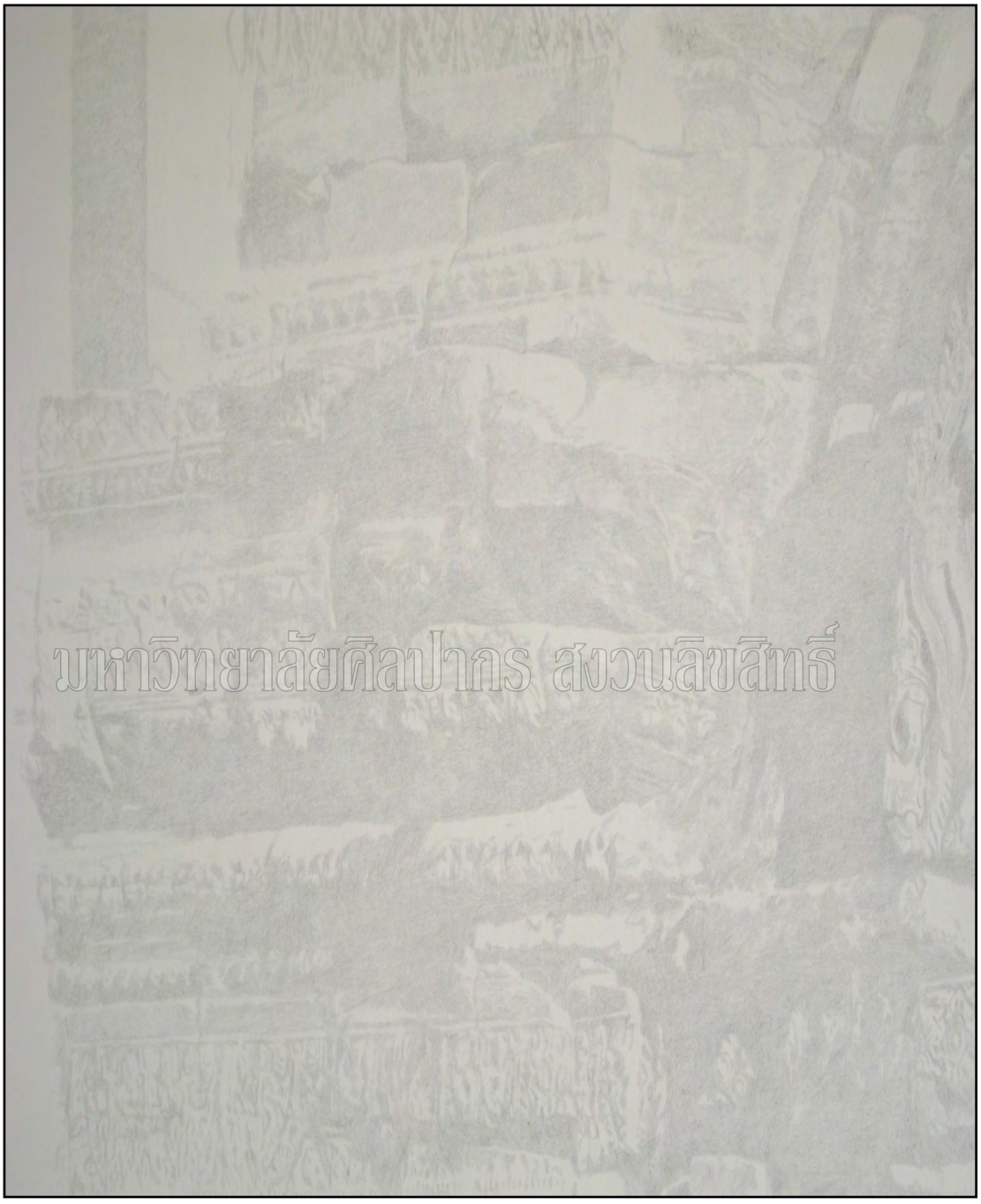
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 21 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 8

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 22 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 8

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 23 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 9 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 9

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 24 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 9 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 9

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 25 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 9 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 9
เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ
ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 26 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข10

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 27 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข10

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 28 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 10

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 29 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข10

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 30 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 10 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข10

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 31 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 11 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 11

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 180x210 ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 32 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 12 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข12

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 33 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 12 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 12

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 34 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 13 : นัยของกาลเวลา หมายเลข13

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 170x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 35 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 13 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 13

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 170x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 36 ภาพขยายผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 13 : นัยของกาลเวลา หมายเลข 13

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 170x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 37 ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 14 **:** นัยของกาลเวลา หมายเลข 14

เทคนิค วาดเส้นด้วย Graphitone บนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สาม

ในการศึกษาค้นคว้าปราสาทหินพิมาย ซึ่งเป็นแหล่งโบราณสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทยตลอดจนการสร้างสรรค์ผลงานอย่างสม่ำเสมอทำให้ข้าพเจ้าได้มีแนวทางในการสร้างสรรค์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เริ่มต้นจากการบันทึกปัญหา คำวิจารณ์และแนะนำ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแก้ปัญหาของการสร้างสรรค์

สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่สาม คือ การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงศิลปนิพนธ์ (Thesis) ซึ่งเป็นการสรุปแนวความคิด รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เรื่อง ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา (The Trace of Civilization from Meaning of Time) ข้าพเจ้าได้สรุปและบันทึกคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลวิธีการพัฒนาผลงานเพิ่มเติม แล้วนำมาแก้ไขข้อผิดพลาดจนสามารถสร้างผลงานที่มีความสมบูรณ์ตรงกับความคิดคำนึงและจุดมุงหมายของการศึกษา

ดังนั้นเพื่อเป็นการหาข้อสรุปของการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลงานและเพื่อความก้าวหน้าในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ผลงานทั้งลักษณะของการสร้างสรรค์และผลลัพธ์ต่างๆ โดยการแบ่งวิเคราะห์เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

การวิเคราะห์ส่วนต่างๆ ทั่วไป

1. รูปทรง ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นรูปทรงที่เป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่งดงามของปราสาทหินพิมาย ซึ่งเป็นโบราณสถานที่สำคัญและมีความเก่าแก่นั้นล้วนเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยอาศัยการเลือกมุมมองที่มีโครงสร้างที่ทำด้วยหินของโบราณสถานที่มีความงดงาม

2. พื้นผิว ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นพื้นผิวที่ปรากฏลวดลายจารึกความเชื่อต่างๆ ร่องรอยซากปรักหักพังแสดงให้เห็นถึงความผุกร่อนของพื้นผิวที่สร้างจากหิน ซึ่งข้าพเจ้าเลือกถ่ายทอดความงดงามของสิ่งเหล่านี้ผ่านผลงานจิตรกรรม

3. เส้น ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แสดงลักษณะของ เส้นตั้ง เส้นนอน เส้นโค้ง เส้นเฉียง เส้นฟันปลา เพื่อแสดงรูปทรงและทัศนียวิทยา (Perspective) ซึ่งเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถาน

4. สี ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ปฏิเสธความเป็นสีทิ้งไปจากแนวความคิดที่เป็นทัศนะส่วนตนที่ว่าทุกสรรพสิ่งเมื่อผ่านเวลาอันยาวนานสีสัน เรื่องราว คติความเชื่อต่างๆ ล้วนเบาบางซีดจางไปตามกาลเวลา ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงสร้างทัศนธาตุในลักษณะส่วนตัว โดยมีวิธีการปรับเปลี่ยนค่าน้ำหนักและบรรยากาศของสีให้อ่อนจากความเป็นจริงทั้งหมด เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่ ดังนั้นบรรยากาศของสีทั้งหมดในผลงานจิตรกรรมชุดนี้จึงไม่ได้เป็นไปตามความเป็นจริงแต่เป็นการปรับเปลี่ยนสีให้ดูซีดจาง เลือนราง เบาบางกว่าความเป็นจริงเหมือนการมองเห็นและรับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงของโบราณสถาน

5. น้ำหนัก ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ลดค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาให้อ่อนจางลง เพื่อให้สัมพันธ์กับความรู้สึกและแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความเปลี่ยนแปลงของโบราณสถาน ซึ่งอาศัยกระบวนการที่มีแรงจูงใจต่อการมองเห็นมาสร้างสรรค์ผลงาน

6. พื้นที่ว่างในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นพื้นที่ว่างแบบลวงตาในรูปแบบของงานจิตรกรรม ซึ่งแสดงความตื้นลึก ที่ว่างสามมิติ คือ ที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้าง ความยาว และความลึก เป็นที่ว่างที่มีปริมาตร ที่ว่างในทางลึกประกอบกันของทัศนธาตุให้ลวงตาเสมือนจริง ที่ว่างบวกเป็นที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นรูปนอกให้เกิดเป็นรูปร่าง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์

7. เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและแสดงอัตลักษณ์ส่วนตน โดยข้าพเจ้าเลือกใช้สีอะคริลิค ซึ่งมีคุณลักษณะของความโปร่งอ่อนบางมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ผลงานมีลักษณะเบาบางตามที่ต้องการ ซึ่งขั้นตอนแรกข้าพเจ้ารองพื้นบรรยากาศของภาพทั้งหมดด้วยน้ำหนักสีเทาอ่อน แล้วเริ่มร่างภาพผลงานด้วยน้ำหนักสีเทาที่เข้มขึ้นอีกระดับหนึ่งรวมทั้งบริเวณส่วนที่เป็นเงาด้วยเช่นกัน จากนั้นลงน้ำหนักสีเทาอ่อนที่สุดลงบริเวณในส่วนที่เป็นแสงสว่าง ขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในแต่ละชิ้นคือการวาดเส้นด้วยดินสอไขสีขาวลงไปทั่วทั้งภาพเพื่อสร้างน้ำหนักของภาพให้ดูสว่างขึ้นจนสีที่ระบายลงไปในขั้นตอนแรกดูสว่างขึ้น มีความซีดจาง เลือนราง เบาบางกว่าความเป็นจริง เพื่อสร้างมิติในการรับรู้ขึ้นมาใหม่

การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์

1. จากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าเน้นความสำคัญของการแก้ปัญหาของกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเป็นอย่างยิ่ง โดยเลือกรูปแบบของการสร้างสรรค์แบบเหมือนจริงนำเสนอสุนทรียภาพของโบราณสถานที่ยิ่งใหญ่และงดงาม

2. เทคนิคและวิธีการ เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผลงาน สำหรับปัญหาที่พบ หลังจากที่ลงสีอะคริลิคร่างภาพโดยการรองพื้นบางๆ จากนั้นใช้ดินสอไขวาดเส้นทับ เพื่อให้ภาพที่ได้ดูเลือนลาง เบาบางจางลง แต่คุณสมบัติของดินสอไขจะไม่มีความคงทนอาจจะลบเลือนออกได้ทำให้น้ำหนักของภาพแลดูแปลกไป

การแก้ไขปัญหาจากการสร้างสรรค์ผลงานช่วงศิลปนิพนธ์

จากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องทั้งการศึกษาภาคข้อมูล ภาคของการปฏิบัติการสร้างสรรค์รวมทั้งภาคของการวิเคราะห์ข้อมูล จะช่วยทำให้ผู้ศึกษาสามารถวิเคราะห์รวมทั้งกำหนดขอบเขตของการศึกษาในแต่ละส่วนได้รวดเร็วและชัดเจนยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร ศูนย์วิทยทรัพยากร

ภาคข้อมูล ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อให้ตรงกับแนวความคิด รวมทั้งใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น ข้อมูลที่ได้จากหนังสือและผลงานศิลปะของศิลปินหลายท่านทั้งศิลปินไทยและต่างประเทศ ข้อชี้แนะแนวทางของการศึกษาค้นคว้าจาก คณาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาในแต่ละช่วงเวลาของการศึกษาและสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถช่วยให้ปฏิบัติงานได้อย่างดี

ภาคการปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมถือได้ว่ามีความสำคัญที่สุดในการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เกิดจากการนำทัศนธาตุต่างๆ และองค์ประกอบทางศิลปะ ไม่ว่าจะเป็น เส้น สี รูปทรง น้ำหนัก แสงและเงา อันเป็นธาตุที่ประกอบกันทำให้เกิดการมองเห็นในงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ เพื่อสื่อสารห้วงแห่งความคิดคำนึง ปรัชญา จุดมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์สู่ผู้รับชม ดังนั้นการปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมควรจะทำการสรุปส่วนประกอบทางทัศนธาตุและองค์ประกอบทางศิลปะทุกครั้งในขั้นตอนของการสร้างสรรค์

ภาคการวิเคราะห์ คือการหาข้อสรุปถึงประเด็นต่างๆ ของการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผลงานเพื่อความก้าวหน้า รวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

รูปภาพผลงานศิลปนิพนธ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 38 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 1

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 39 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 2

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 40 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 3

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 41 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 4

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 160x180ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 42 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 5

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 160x170ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 43 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 6

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 44 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 7 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 7

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 180x210ซ.ม.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 45 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 8 : ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา 8

เทคนิค สีอะคริลิคผสมวาดเส้นด้วยดินสอไขบนผ้าใบ

ขนาด 210x380ซ.ม.

บทที่ 5
สรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา” ข้าพเจ้าได้นำเอาความรู้สึกภายในและทัศนะส่วนตนมาเป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปราสาทหินพิมาย ซึ่งเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่และมีความสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย จากการศึกษาค้นคว้าข้าพเจ้าได้ประจักษ์ในสุนทรียภาพที่มีคุณค่าของโบราณสถานผ่านมุมมองของแสงเงาที่ทอดผ่านสถาปัตยกรรมและซากปรักหักพังที่ทิ้งร้าง

ในช่วงระยะเวลาของการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ซึ่งเป็นผลงานของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้พัฒนาทั้งแนวความคิดและกระบวนการการสร้างสรรค์มาโดยตลอด ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน จากประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาต่างๆ ของการศึกษาและสร้างสรรค์ได้ขัดเกลาดวงจิตและทัศนคติของข้าพเจ้าให้มีสุนทรียภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยการพิจารณาสิ่งต่างๆ อย่างมีสมาธิและใช้สติคิดทบทวนไตร่ตรองอย่างรอบคอบด้วยเหตุและผลในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างมุ่งมั่น ในช่วงเวลาของการกำหนดความคิดและขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้ากำหนดให้ทัศนคติที่มีต่อโบราณสถานมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเทคนิคและวิธีการแสดงออกในลักษณะเฉพาะที่เป็นทัศนะส่วนตน เพื่อให้ได้ภาพผลงานจิตรกรรมชุด “ร่องรอยอารยธรรมจากนัยของกาลเวลา”

จากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าจะนำองค์ความรู้และศิลปวิทยาไปใช้เพื่อการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่สังคม โดยใช้งานจิตรกรรมเป็นเครื่องขับกล่อมมวลมนุษย์และยกระดับจิตใจนำพาไปสู่การมองโลกด้วยสุนทรียภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ชลูด นิ่มเสมอ. (2531). **องค์ประกอบของศิลปะ.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ปิยบุตร บุรีคำ, ผู้แปล. (2551). **เรื่องของเวลา : A Matter of Time.** กรุงเทพมหานคร : มติชน.

เวลา. (2553). เข้าถึงเมื่อ 2 เมษายน. เข้าถึงได้จาก http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%A7%E0%B8%A5%E0%B8%B2#.E0.B8.84.E0.B8.A7.E0.B8.B2.E0.B8.A1.E0.B8.AB.E0.B8.A1.E0.B8.B2.E0.B8.A2.E0.B8.82.E0.B8.AD.E0.B8.87.E0.B9.80.E0.B8.A7.E0.B8.A5.E0.B8.B2.E0.B9.81.E0.B8.9A.E0.B8.9A.E0.B8.A7.E0.B8.B4.E0.B8.97.E0.B8.A2.E0.B8.B2.E0.B8.A8.E0.B8.B2.E0.B8.AA.E0.B8.95.E0.B8.A3.E0.B9.8C

ภาษาอังกฤษ

Anson, Libby, and Nocola Hodge. (1996). **The A-Z of Art The world's greatest and most popular artists and their works.** London : Carlton.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายมานนท์ ผสมสัตย์
ที่อยู่	47/822 หมู่5 ต. ศาลายา อ. พุทธมณฑล จ. นครปฐม 73170
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปบัณฑิต ภาควิชาประยุกตศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2550	ศึกษาต่อระดับปริญญาศิลปมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2547 – ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษาและศิลปะ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ องค์การมหาชน (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ของรัฐ)
ประวัติการแสดงผลงาน	
พ.ศ. 2545	นิทรรศการ Land&Sea นักศึกษาภาควิชาประยุกตศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2546	นิทรรศการศิลปนิพนธ์ นักศึกษาคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2547	นิทรรศการ ย้อนรอยโบราณวิจิตร สู่วิจิตรศิลป์ หอศิลป์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2549	นิทรรศการศิลปินกลุ่ม The Truth ศูนย์การค้าริเวอร์ซิตี้ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	นิทรรศการจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 10 หอศิลป์แห่งชาติ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	นิทรรศการศิลปินกลุ่ม The Exposure โรงแรมโนรารีสอร์ทแอนสปา เกาะสมุย จ. สุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2552	นิทรรศการจิตรกรรมสำนึกต่อวิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อม หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2554	นำเสนอผลงานวิจัยการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลิขสิทธิ์